

JUSSI TUURNA ja **Tiina Weckström** taitavat estradilaulun niin Hellaakosken sanoin kuin Jacques Brelin sävelinkin.

Pianisti ja primadonna tekevät teatteria

TEATTERI

Tähän on tultu

★★★★★

Musiikki-ilta: Jussi Tuurna ja Tiina Weckström

Puvut: Riitta-Maria Vehman

Kantaesitys: Teatteri Jurkka, 17.2.

Esitykset 12.3. asti

● Pyhät pasuunat! Teatteri Jurkan esitykselle mainion soveliaassa minisalissa soivat tuoliinnaulaavasti rakkaus ja kuolema, nuoruus ja kohtalon oikut sekä muut elämän kansainväliset perusasiat.

Jussi Tuurna on säveltänyt esimerkiksi Kansallisteatterin poikkeuksellisen isot ja komeat musiikinäytelmät, **Pirkko Saision** *HOMO!n* ja *Slava!n* (2011, 2015). Jälkimmäisestä arvioin, että Tuurna on **Brecht**-säveltäjä **Kurt Weillin** sukulaissielu – miksei myös vaikkapa **Kaj Chydeniuksen** ja **Jacques Brelin**.

Tuurna tarjoaa tuhdin teatterillista nuotistoa, josta näyt-

telijä saa nautiskella, kun tyyli- ja tunneskaalojen variaatioissa on mehukasta draamatiikkaa.

Tuurnan suvereenissa pianismissakin näyttää olevan vaivatonta herkuttelua, vaikkapa glissandoilla.

Laulava näyttelijä **Tiina Weckström** ja Tuurna ovat vuosien saatossa kohtailleet nuottien parissa, joten tähän on nyt tultu: yhteiseen musiikki-iltaan mahtuu yhdeksän Tuurnaa, pari Breliä, **Anna-Mari Kähärää** ja latinosäveltäjää.

Weckströmin matala altto sukeltaa sielukkaasti syvimpiin kellareihin.

Hänen tulkintansa Brelin rujosta eroklassikosta on hiostuttavan traaginen.

Teatterinumeroita on Saision näytelmistä, ja myös mukana on varsinkin nuoruus- ja kuolemalyyrikko **Arto Mellerin** melodramaattisen nasevia tutkielmia *Lady Luuviulun* läsnäolosta ihmiselämässä.

Tuurnan ja Weckströmin jutustelussa on pakotonta huumoria ja ironiaa.

Nykymaailmakaan ei jää kommentteita.

Weckströmin savuisennotkea, hämmästyttävänkin matala altto sukeltaa sielukkaasti syvimpiinkin kellareihin. Kun näyttelijä heittäytyy tosissaan taidolla laulajaksi, tulos on parhaimmillaan – no, viiden tähden teatteria. Weckströmin tulkinta Brelin rujosta eroklassikosta *”Ne me quitte pas”* (”Älä vetää vaan”) on hiostuttavan traaginen.

Illan yllärinä törmää Jurkkaan katuovesta **Lauri Tilkanen** tuomisinaan yksi komea ekstra-Brel: esitysten vierailijat vaihtelevat.

SOILA LEHTONEN